

PAMIĘCI PROF. DR. HAB. WŁODZIMIERZA TYMRAKIEWICZA
(5. II. 1898—12. VIII. 1975)

Włodzimierz Tymrakiewicz urodził się w Opakach, pow. Złoczów, w woj. tarnopolskim. Szkołę podstawową ukończył w Opakach, zaś maturę uzyskał w Państwowym Gimnazjum VI klasycznym we Lwowie w 1918 r. Wyższe studia przyrodnicze ukończył w 1930 r. na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. W 1932 r. uzyskał dyplom doktora filozofii. Pracę naukową rozpoczął już w czasie studiów w Instytucie Systematyki i Morfologii Roślin, jako asystent wolontariusz, pod kierunkiem prof. dra Stanisława Kulczyńskiego. W ciągu siedmiu lat, od 1928 do 1935 r., brał czynny udział w pracach badawczych prof. St. Kulczyńskiego na Polesiu, jako asystent przy Grupie Florystycz-

no-Torfowej Biura Projektu Melioracji Polesia. Prof. dr hab. Włodzimierz Tymrakiewicz prowadził badania florystyczne i stratygraficzne torfowisk na Polesiu i Wołyniu, zbierał materiały naukowe do mapy torfowisk Polesia, gdzie na obszarze o powierzchni ok. 26 tys. km² przeprowadził badania około 2000 torfowisk. W wyniku tych prac przedstawił notatki florystyczne, zebrał zielnik mchów torfowiskowych, podał makroskopowe opisy wierceń tych torfowisk, oraz opracował liczne profile torfowiskowe metodą von Posta, które znalazły zastosowanie w opracowaniach stratygraficznych torfowisk Polesia.

W latach 1934—1939 Włodzimierz Tymrakiewicz pracował jako starszy asystent w Ogrodzie Flory Polskiej Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, opracowując torfowiska Wołynia.

Podczas ciężkich lat okupacji niemieckiej pracował fizycznie. Po wojnie, w sierpniu 1944 r., podjął pracę na Uniwersytecie Lwowskim, pełniąc obowiązki Kierownika Katedry Systematyki Roślin Wyższych.

W lipcu 1946 r. przybywa do Polski, do Wrocławia, gdzie do roku 1950 pozostaje na stanowisku adiunkta, następnie zastępcy profesora Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Po habilitacji przeprowadzonej w grudniu 1950 r. obejmuje stanowisko docenta botaniki i później w 1958 r. profesora na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Równocześnie wykłada botanikę na Wydziałach WSR we Wrocławiu: Weterynaryjnym, Zootechnicznym, Melioracji Wodnych.

W 1966 r. obejmuje stanowisko kierownika Katedry Ekologii Roślin na Wydziale Melioracji Wodnych WSR we Wrocławiu, organizuje Zakład Łąkarstwa oraz ekologiczną stację badawczą w Pawłowicach Wielkich koło Wrocławia.

Główna tematyka prac naukowych prof. Tymrakiewicza w tym okresie związana była z florą segetalną Dolnego Śląska. Zapoczątkowane i pogłębione też zostały prace nad atlasem chwastów i kluczem do oznaczania siewek chwastów.

Profesor Włodzimierz Tymrakiewicz prawie całą swoją działalność naukową poświęcił badaniom geobotanicznym torfowisk, występujących na Polesiu i Wołyniu, w Borach Tucholskich i w dolinie Warty. Opracował dokumentację florystyczną, typologiczną i hydrologiczną ponad tysiąca oddzielnych obiektów, przy czym okres powojenny obejmuje — 618 oddzielnych torfowisk z uwzględnieniem zasobów i jakości złóż torfów i gytii oraz ich wartości użytkowej dla rolnictwa i przemysłu krajowego.

W ciągu ostatnich lat zajmował się też klasyfikacją, morfologią i fenologią chwastów segetalnych, pozostawił rolnictwu polskiemu trzy wydania wzorowego „Atlasu chwastów”, opracowanego na podstawie oryginalnych własnych badań naukowych.

Oprócz tego prof. Tymrakiewicz pozostawił nauce polskiej ważki dorobek obejmujący między innymi różnorodne, interesujące studia, monografie i rozprawy, poruszające następującą tematykę: Analiza pyłkowa torfowiska Biłohorszczy (1928), Stratigraphie des Niederungsmoores von Dublany (1931), Wyspy świerka na Polesiu i Wołyniu (1935), Stratygrafia torfowisk krasowych połudn. Polesia i półn. Wołynia (1935), Typy florystyczne dzikich sian nad Iwą (1936), Lasy i lesiste torfowiska (1947),

Kwaśne torfowiska Polesia i ich *Sphagna* (1948), Chwasty pól uprawnych Dolnego Śląska (1952), Atlas chwastów (1959—1962) oraz inne.

Poważne są osiągnięcia Profesora na odcinku szkolenia młodej kadry oraz w zakresie dydaktyki. Opiekował się pracami magisterskimi, prowadził konsultacje, korektę i ocenę prac, recenzował prace magisterskie, doktorskie i habilitacyjne. Prowadził zajęcia dydaktyczne w sposób pogładowy w oparciu o nowoczesne metody nauczania. Wykłady były bogato ilustrowane, z uwzględnieniem przezroczy naukowych, filmów, atlasów roślinnych i zielników. Profesor starannie przygotowywał się do wykładów, tegoż samego wymagał od asystentów prowadzących ćwiczenia. Duże zasługi położył prof. Tymrakiewicz dla rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego we Wrocławiu.

W pamięci naszej, kolegów, współpracowników oraz tysięcy wychowanków prof. Tymrakiewicz pozostanie na zawsze jako solidny naukowiec, pracowity badacz oraz jako miłośnik przyrody polskiej, który swoim stosunkiem do pracy naukowej i wykonywaniem obowiązków zawsze świecił przykładem i wzorem.

Jakub Mowszowicz